

da jeg endnu ikke har haft Lejlighed til at fordybe mig i Overenskomstens Enkeltheder.

Naar det ærede Medlem Hr. Søgaard tilføjede sin Beklæggelse af, at jeg var forhindret i at give Møde i Aarhus den Dag, da de to Forhandlingsudvalg havde sat hinanden Stævne, saa er det jo meget smigrende for mig, for saa vidt som der i denne Udtalelse ligger, at havde jeg kunnet komme til Stede, var Resultatet efter det ærede Medlems Formening maaske blevet noget bedre for Sygekasserne. Men jeg var *ikke* forhindret, jeg kunde godt have mødt; hvis det havde været nødvendigt og man havde ønsket det, havde jeg selvfølgelig givet Møde, men Forudsætningen var netop, at jeg ikke skulde møde. Jeg har nøjagtig gjort, hvad man fra forskellig Side har opfordret mig til, idet jeg har bidraget til, at de to Parter paa ny kom sammen til Forhandling. Jeg gjorde det paa den Maade, at jeg først bad Forhandlingsudvalget for Sygekasserne om at komme til et Møde i Socialministeriet; efter at have drøftet Sagen meget indgaaende med dem bad jeg Lægernes Forhandlingsudvalg om at komme til Stede i Socialministeriet, og da jeg havde drøftet Sagen meget indgaaende med dem, fik jeg det Indtryk, at der var Mulighed for en Overenskomst. Dernæst fik jeg en Opfordring fra begge Parter om at bidrage til — ja, ligefrem til at aftale en Dag, hvor de kunde komme sammen til ny Forhandling —, saa var det ikke den ene Part, der anmodede den anden eller den anden den ene, det var ikke noget Svaghedstegn hos den ene Part at gøre det første Skridt; man overlod mig, den neutrale Faktor i denne Situation, at gøre det.

Det var det, jeg gjorde. Og Forudsætningen under mine Forhandlinger baade med det ene og det andet Udvalg var netop den, at jeg ikke skulde komme til Stede. Jeg spurgte begge Parter, om man vilde sætte Pris paa det, om man mente, det vilde gøre nogen Nytte, og man svarede, at i og for sig havde man ikke noget imod det, men man ønskede det ikke. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa nogen Motivering deraf, men jeg fik selv det Indtryk, at det bl. a. var for det Tilfældes

Skyld, at Forhandlingerne paa ny skulde strande; saa ønskede man ikke, at den sidste Reserve skulde være opbrugt, den ønskede man at have i Behold, saa at der dog endnu var en Mulighed tilbage. Det var altsaa med velberaad Hu, jeg ikke kom til Stede, og det var i Forstaaelse med begge de forhandlende Parter. Jeg saa godt, at der straks efter Mødet — det var vist den 30. December — i et Aarhus-Blad fremkom en Beklæggelse af, at jeg havde været forhindret i at komme til Stede, men denne Meddelelse blev straks dementeret i nogle Interviews af mig baade i Berlingske Tidende, Social-Demokraten og flere andre Blade. Saaledes forholder denne Sag sig altsaa.

Det vil nu være rigtigst at lade det foreliggende lille Lovforslag om Udsættelse af Revisionen gaa videre og blive gennemført. Ministeriet er naturligvis allerede i Gang med Forarbejder til Revisionen, og de vil blive søgt afsluttet, saaledes at der til næste Efteraar kan foreligge Forslag til en vel gennemtænkt Sygekasselov.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Søgaard: Jeg vil blot sige til den højtærede Socialminister, at naar han faar Sagen rigtig undersøgt, vil det sikkert vise sig, at han tror forkert, naar han tror, at Landsygekasserne har faaet en nogenlunde god Overenskomst. Jeg tror, de i alt væsentligt har faaet det samme, som de havde tidligere.

Socialministeren (Borgbjerg): Jeg har ikke taget Standpunkt til Indholdet, thi som jeg sagde før, har jeg endnu ikke haft Lejlighed til at fordybe mig i det; jeg har kun refereret, hvad der mundtlig er sagt til mig af jydsk Sygekasserepræsentanter, nemlig at Overenskomsten efter deres Formening ikke er saa ugunstig, som det ærede Medlem mener.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vædtoges uden Afstemning.